

Брегине песме, наши снови – тако би могао да гласи наслов трагикомедије која је пратила овогодишњи избор за српског представника на "Песми Евровизије". Тачније, избор за представника Горана Бреговића. Јер, Бреговић је аутор све три нумере које су конкурисале за наступ у Ослу, где ће у мају бити одржана највећа континентална музичка смотре.

Песме су изводили Милан Станковић, Емина Јаховић и Оливер Катић, а РТС-ова публика је на крају дала највећу подршку првом извођачу. Од непуних 130.000 СМС-ова, скоро половина, више од 58 хиљада, гласала је за плавокосу "Звезду Гранда". Тако ће у норвешку престоницу путовати Станковић са композицијом "Ово је Балкан". Што је, барем по називу победничке песме, сагласно прокламованом циљу државног врха да Србија постане лидер региона.

А како је све почело? Па, тако што је неко у РТС-у израчунао да је Бреговић јефтинији од нечега другог што има везе са музиком. Односно, од досадашњег начина избора за "Песму Евровизије". Да подсетимо, ранијих година је организована "Беовизија", на којој су се аутори и извођачи такмичили за наклоност публике, која је својим гласовима одлучивала ко ће представљати нашу земљу. Овог пута, због свеопште финансијске кризе, РТС је одлучио да "битно смањи трошкове националног избора", како је саопштено на званичном сајту Јавног сервиса 19. јануара. Смањивање трошкова подразумевало је ангажовање Горана Бреговића, од којег су онда наручене три песме. Можда би математичка рачуница и показала да је Бреговић, незванично најскупљи аутор региона, ипак јефтинији од "Беовизије", али јавности нису показани подаци и докази, тако да је остало да верујемо РТС-у на реч да су ангажовањем Горана Бреговића смањили трошкове националног избора.

Занимљиво је да је, том приликом, РТС Бреговићу упутио далеко више хвалоспева него сам Бреговић. Сајт Јавног сервиса је одлуку образложио тиме што је Горан Бреговић "значајно ауторско име у области популарне музике, својим уметничким деловањем остварује запажене резултате и својим уметничким радом гарантује највише професионалне стандарде". А композитор је, на медијској конференцији, рекао: "Ово је мени непотребан стрес"; "Не могу рећи да знам то да радим"; "Када ме питају да ли знам, ја вас гледам у очи и лажем да знам"; "Никада у животу нисам учествовао на неком фестивалу"; "Упустили сте се у огроман ризик"...

Прошла су скоро два месеца од тада и у финалу "Бреговизије", како су поједини форуми тепали новом облику националног избора, нашли су се Станковић, Јаховићева и Катић. На крају, практично је небитно колико је Горан Бреговић коштао и био јефтинији (или "јефтинији") од "Беовизије", јер квалитет три финалне песме указује на то да су средства уложена у овај пројекат ипак била – бачена. А да је цео избор био, најблаже речено, трагикомедија, чији ће резултат бити музичко понижавање наше земље.

Да се разумемо, човек не мора да буде музички образован да би оцењивао дела намењена широким народним масама. Јер су та дела првенствено и намењена онима који једва знају основни нотни систем. Аутор овог текста, као музички необразована особа, остао је згрожен оним што је чуо у три Бреговићеве песме. Које је, иначе, јако тешко разликовати једну од друге. Или од многих ранијих Бреговићевих композиција. Само што су од њих неколико пута горе – као што и приличи једној левом руком отаљаној тезги. Као потпуном лаику, све три композиције личиле су ми више на буку него на музику. У сваком случају, далеко су од било чега што бих желео да представља Србију на међународном такмичењу. Макар то била и шашава "Песма Евровизије", чија сврха одавно није претерано јасна.

Чини ми се чак да и нисам усамљен у таквом доживљају: 130.000 гласова! Толико је СМС-ова укупно стигло! У земљи од око осам милиона становника! За све три песме! Та премала бројка одузима сваку оправданост одлуке РТС-а да цео пројекат нашег наступа у Ослу повери човеку коме је све то "непотребан стрес", који "никада у животу није учествовао на неком фестивалу" и који вас, када га питате да ли зна да напише добру песму за Евровизију, гледа у очи и лаже да зна. Макар тај човек био "значајно ауторско име у области популарне музике".

Што је најгоре, водећи српски медији уздржали су се од критике на рачун победничке песме, или све три композиције генерално. Неки су чак ишли дотле да хвале оно што је Горан Бреговић, иначе аутор већ једног врло неуспелог евровизијског пројекта (Северинина "Штикла"), направио овом приликом. Што све говори о оним сновима са почетка текста. Музички критичари најутицајнијих српских медија као да заиста верују да "оригинална" формула: бучне трубе, незграпни ритмови и екстремно приглуп текст, може да однесе победу у Ослу, или барем достојно репрезентује Србију. А можда и не верују, али не смеју то и да кажу, тј. напишу. Јер "Бреговизија" заиста није имала алтернативу.

НАПОМЕНА: Свака сличност описане трагикомедије са политичком ситуацијом у Србији вероватно није баш случајна.